

ДѢТСКА ПОЧИВКА

Не тѣжи тѣй, равно поле

Не тѣжи тѣй, равно поле,
Че слана те зла мори,
Че нагорѣ и надолѣ, —
Вредѣ трѣва ти ослани,

И цвѣтята кѣсни твои
Че умрѣха съ есенята,
Че отъ сѣнчести усои
Птича пѣсенъ отлетя.

Че гората се съблече
И заспива въ сѣнѣ дълбокѣ,
И че сладко отъ далече
Тебѣ не пѣе вечѣ потокѣ.

Дó ще пролѣтъ съсъ цвѣтята,
Съ свойтѣ весели пѣсни,
Пакѣ ще припкатѣ тукѣ дѣцата,
Пакѣ ще екнатѣ веселби . . .

Ето зима се показва
Прѣзъ планински върхове.
Носи въ бѣлата си пазва
Студѣ и люти мразове.

Цв. П.